

вляватъ, че нѣкои желають да ся дѣлъятъ, трѣбва да покажатъ именно добрѣтъ на това волѣ на родители—тѣ, или на роднини—тѣ; такожде ще бѫде ли доста земя, орудія, добытъкъ на отдѣляемыя за да состави хозяйство: при той случай трѣбва непрѣмѣнно да ся гледа и това, да си остане хозяйство—то у първия, а у послѣднія да ся заведе съ успѣхъ.

103. Ако по смѣрть—тѣ на едного колониста остане вдовица — та сама съ дѣщери, то тія да владѣйтъ земный дѣлъ изобщо, до гдѣто да посѣгне за мѣжъ сама майка—та, или една отъ дѣщери—тѣ. Първия—тѣ мѣжъ, който ще влѣзе въ такъвъ домъ чрезъ женитбѫ, пріима наслѣдственіе — тѣ землѣ во всегдашне владѣніе; обаче прѣди да стане свадба—та, трѣбва да даде писменно обязателство, засвидѣтелствовано отъ священника и отъ старѣйшины—тѣ на село—то, че при себе въ кашци ще дѣржи и ще храни тѣщѫ си до смѣрть, а на женѣ му падчерицы—тѣ и сестры—тѣ, до гдѣ ся омѣжуютъ, освѣнь ако тѣ сами пожелають да излѣзжатъ изъ кашцѧ—тѣ му прѣди това времея.

104. Земи—тѣ, които ся даватъ на църковнослужители—тѣ въ колонії—тѣ, не оставатъ въ наслѣдство на дѣца—та имъ; тиа ся давать на пай на прѣемници—тѣ имъ.

105. Собственныя си имотъ всякий колонистъ може да завѣщава кому—то ще, по волї—тѣ си, безъ никакво ограниченіе.

106. Ако по духовно—то завѣщаніе на едного колониста благоспеченено—то му движимо имущество бѫде завѣщано на роднини—тѣ му, които ся намиратъ вънъ отъ границѧ—тѣ; то началницы—тѣ на колонії—тѣ, гдѣто ся находи завѣщателя—тѣ, като оцѣнютъ по совѣсть имущество—то, дѣлжны сѫ понапрѣдъ да исплатятъ отъ него всички—тѣ му дѣлгове, както на казнѣ—тѣ, така и на частни—тѣ хора,